

L'ALTERNATIVA converteix Barcelona en l'epicentre del cinema independent internacional

Barcelona, a 9 de setembre de 2008

Del 14 al 22 de novembre, Barcelona es convertirà un cop més en la capital europea del cinema independent. **L'ALTERNATIVA** celebra la seva 15a edició amb unes xifres de participació espectaculars –més de 2.200 pel·lícules presentades a concurs– i amb una programació atapeïda de sorpreses amb pel·lícules alienes als circuits comercials, de les quals només es pot gaudir si s'acudeix al certamen.

La ruta del festival arrencarà com cada any al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona (CCCB) i conduirà l'espectador delerós de nous llenguatges i d'un cinema reflexiu a través de les diferents seus: els cinemes Maldà, l'FNAC-Triangle, l'Institut Francès, la Casa Amèrica i l'Auditori del MACBA.

La programació de la 15a edició del festival aposta per la potent Secció Oficial, amb un major nombre de pel·lícules a concurs –80 títols procedents de 34 països– la qualitat de les quals mereix ser destacada. I les habituals Seccions Paral·leles, amb mostres dedicades als creadors més joves (*Escoles de cinema del món, Pantalla lliure*), seccions retrospectives i homenatges a directors imprescindibles per a la història del cinema.

Del 14 al 22 de novembre, Barcelona acollirà aquesta cita ineludible per als amants del cinema que aposta per un llenguatge innovador i creatiu i rescata de l'oblit alguns dels genis que n'han creat les bases.

SECCIÓ OFICIAL

L'ALTERNATIVA compta amb quatre seccions competitives: Curtmetratges, Llargmetratges, Animació i Documental. L'import de la dotació en premis en metàl·lic d'enguany arriba a 14.000 euros –3.000 més que en la passada edició–, repartits entre les diferents categories:

Premi l'Alternativa al millor llargmetratge, dotat amb 6.000 euros.

Premi l'Alternativa al millor documental, dotat amb 4.000 euros.

Premi l'Alternativa al millor curtmetratge, dotat amb 2.000 euros.

Premi l'Alternativa a la millor animació, dotat amb 2.000 euros.

A més, els espectadors concediran el **Premi del Públic** a la que considerin com a millor pel·lícula del Festival i Avid entregarà el **Premi Avid al Millor Film Espanyol**. Entre les novetats d'aquest any destaca el lliurament d'un nou guardó: el **Premi TeleSur al Millor Documental**, dotat amb 5.000€ i placa de reconeixement, per a l'obra d'aquest gènere que tracti alguna temàtica llatinoamericana. El documental guanyador serà emès a través de la senyal de TeleSur, la nova televisió que promou la integració de Llatinoamèrica i el Carib.

SECCIONS I ACTIVITATS PARAL·LELES

Tony Gatlif, un cant a la comunitat gitana

En aquesta edició destaca el cicle dedicat a una de les veus més representatives de la cultura romaní en l'àmbit del cinema. El polifacètic Tony Gatlif, director, guionista, músic, productor i actor, nascut a Algèria el 1948 i exiliat a França, s'ha distingit en la seva extensa filmografia per la seva aferrissada defensa de les minories enfront de la dictadura de l'uniformitat i pel seu retrat de la cultura i la cosmovisió del Poble Gitano.

L'obra de Gatlif gaudeix d'un ampli reconeixement internacional. Entre els seus múltiples guardons destaquen: el premi al Millor Director del Festival de Cannes per *Exils* (2004); dos premis Cèsar per les seves composicions musicals a *Vengo* (2000) i *Gadjo Dilo / El extranjero loco* (1997); el premi especial "Un certain regard" del Festival de Cannes per *Latcho Drom* (1993); el Lleopard d'Honor del Festival de Locarno el 1997, també per *Gadjo Dilo*; o el Gran Premi de les Amèriques del Festival Internacional de Cinema de Montreal el 1997 per la seva trilogia sobre el poble gitano: *Les Princes* (1982), *Latcho Drom* i *Gadjo Dilo*.

La seva relació amb el cinema comença després d'una difícil etapa vivint com a vagabund als carrers de París. Apadrinat per l'actor Michel Simon, inicia la seva trajectòria al teatre i després d'escriure algun guió, debuta com a director de cinema amb *La tête en ruine* (1975). Durant els vuitanta realitza el seu primer film sobre la cultura dels gitanos, que porta per títol *Corre, gitano* (1981), rodat a Espanya. Tanmateix, *Les princes*, una història sobre gitanos que intenten assentar-se als suburbis de París, és la que el dona a conèixer a la crítica. El seguiran altres títols com *Mondo* (1996), on el personatge principal realitza un viatge musical i viu un xoc cultural entre el món occidental i el poble gitano; *Vengo* (2000), homenatge al flamenc amb Antonio Canales com a protagonista; *Transylvania* (2006) i els citats anteriorment.

Les seves pel·lícules de ficció freguen de vegades els límits amb el gènere documental, ja que acostuma a optar per actors no professionals, que reflecteixen l'heterogeneïtat del poble gitano: la seva riquesa musical, els seus costums tan arrelats i els seus llasts històrics.

Amb la col·laboració de l'Institut Francès de Barcelona, ***l'ALTERNATIVA*** projectarà en aquest cicle anomenat ***Tony Gatlif, la passió gitana*** una selecció de l'obra cinematogràfica d'aquest excepcional realitzador.

Homenatge a Paolo i Vittorio Taviani: la vida al ritme dels vaivens polítics

Un altre dels cicles més suggerents de les Seccions Paral·leles d'aquesta edició és l'homenatge als germans Taviani, contemporanis d'altres cineastes il·lustres com Fellini, Pasolini i Ferreri de l'època daurada del cinema italià dels anys seixanta.

Paolo i Vittorio Taviani elaboren, des del seu debut com a directors en col·laboració amb Valentino Orsini, un cinema marcat pels esdeveniments polítics, amb títols com ara: *Un uomo da bruciare/Hay que quemar a un hombre* (1962), inspirada en la vida del sindicalista Salvatore Carnevale. La fórmula continua en els seus següents treballs, ja en solitari: *I sovversivi* (1967), sobre la crisi de l'esquerra italiana després de la mort de Togliatti; i *Sotto il segno dello scorpione/Bajo el signo del escorpión* (1968), la història d'un apòleg que es proposava analitzar el contrast entre utopia i realitat en la lluita política.

El retrato al·legòric de la Itàlia contemporània d'*Allonsanfàn* (1974) és el punt de partida per a l'inici de la seva trajectòria internacional, augurada per l'èxit de crítica de *Padre Padrone* (1977) –Palma d'Or i Premi FIPRESCI al Festival de Cannes d'aquell any i guanyadora del Gran Premi Interfilm de Berlín– i consolidada per les seves dues obres mestres: *La Notte de San Lorenzo* (1982) –Gran Premi del Jurat a Cannes– i *Kaos* (1984). Totes es caracteritzen per la seva minuciosa posada en escena i per l'utilització de la música com a material expressiu.

A partir d'aquí, la inspiració dels germans Taviani va progressar alternativament, entre consecucions artístiques com *Le affinità elettive/Las afinidades electivas* (1996), adaptació de l'obra homònima de Goethe, i aproximacions al mercat internacional com ara *Good morning, Babilonia* (1987), fins a la seva més recent creació com a directors gairebé octogenaris, *La Masseria delle allodole/La casa de las alondras* (2007), protagonitzada per Paz Vega i Ángela Molina.

El festival oferirà en aquest cicle anomenat **Homenatge a Paolo y Vittorio Taviani** una mostra representativa de la seva trajectòria en el món del cinema en col·laboració amb l'Istituto Italiano di Cultura, amb la projecció dels títols següents: **Allosanfan; Padre Padrone; Il prato / El prado; La notte di San Lorenzo / La noche de San Lorenzo y Good morning Babilonia.**

Andres Veiel: la reivindicació de la creativitat en el gènere documental

L'**ALTERNATIVA** dedica una de les seves retrospectives a un dels grans directors alemanys de documentals de l'actualitat, Andres Veiel.

Els treballs d'Andres Veiel són exemples brillants d'un cinema que no té complexes a l'hora de creuar les fronteres entre allò polític i allò privat, el cinema i el teatre, la investigació documental i la dramatització. El seu primer documental cinematogràfic, *Balagan* (1994), va causar sensació en diversos certàmens alemanys i els que vingueren després van tenir el mateix èxit: *Die Überlebenden/Los sobrevivientes* (1996) va guanyar el premi Adolf Grimme; *Black Box BRD/Black Box República Federal Alemanya* (2001) va obtenir el premi europeu al millor documental; i *Die Spielwütigen/El furor de actuar* (2004), es va endur el premi del públic de la Secció Panorama del Festival de Berlín. El seu darrer treball, *Der Kick/El golpe* (2006), una versió cinematogràfica de l'obra concebuda per a teatre i inspirada en la dramaturgia documental de Peter Weiss, va ser presentada a la Berlinale de 2006 i, posteriorment, va guanyar el premi Adolf Grimme el 2008.

Amb la col·laboració del Goethe-Institut, aquest gran mestre del documental oferirà, el 17 de novembre, una **masterclass** en el marc de les Activitats Paral·leles del certamen, en la qual parlarà de les fronteres i el mestissatge del documental i la ficció i de la reivindicació d'una mirada subjectiva en aquest gènere tan contaminat pels altres formats televisius.

Andres Veiel ha estat professor, entre d'altres, a les Universitats de Berlín, Zürich, Johannesburg i Nova Deli,. És membre de la prestigiosa Deutsche Film- und Fernsehakademie Berlin (DFFB, l'Acadèmia de Cinema i Televisió Alemanya de Berlín) i de l'Acadèmia Europea.

En el marc d'aquest cicle anomenat **El Documental: Andres Veiel** es projectaran els títols: **Balagan; Die Überlebenden / Los sobrevivientes; Black Box BRD / Black Box República Federal de Alemanya; Die Spielwütigen /El furor de actuar y Der Kick / El golpe.**

Amb veu pròpia: una mirada indígena a la Llatinoamèrica actual

Amb la col·laboració de Casa Amèrica, enguany l'Alternativa uneix les seves forces amb l'organització no governamental per al desenvolupament (ONGD) Mugarik Gabe, per mostrar una sèrie de pel·lícules afins a la seva causa solidària amb Llatinoamèrica, dins la secció **Sinèrgies de la Història: Amb Veu Pròpia**. La missió de Mugarik Gabe és impulsar el dret a un desenvolupament humà integral, equitatiu entre dones i homes i entre pobles diversos, sostenible per a les generacions futures. Per aconseguir els seus objectius, treballen des de ja fa 20 anys amb eines vinculades a la cooperació com els projectes de desenvolupament en països empobrits, la sensibilització, l'educació per al desenvolupament i l'incidència política.

En el marc d'aquestes iniciatives, organitzen des de fa catorze anys una "Mostra de Cinema i Cooperació" en col·laboració amb la Coordinadora Llatinoamericana de Cinema i Comunicació dels Pobles Indígenes. Aquest any, l'Alternativa presentarà al públic de Barcelona una selecció dels documentals projectats a la Mostra, que han estat realitzats per diverses comunitats indígenes.

La secció **Sinèrgies de la Història: Amb Veu Pròpia** inclou les següents projeccions: ***Sachata kishpichik mani*** / *Soy defensor de la selva* (Heriberto Gualinga Montalvo; Ecuador, 2003); ***La vida de una mujer en resistencia*** (Moisés; Mèxic, 2004); ***Iskay yachay*** / *Los dos saberes* (Rodrigo Otero i Maja Tillman; Perú, 2005); ***Radio chapul pom*** (José Alfredo Jiménez Pérez; Mèxic, 2005); ***Wixage anai*** / *Despierta, levanta* (Anthony Raul; Chile, 2005); ***Sipakapa qal k'ox pirk'ey xik*** / *Sipakapa no se vende* (Álvaro Revenga; Guatemala, 2005); ***Sniffer*** / *Inhaladores* (David Valdiveloo; Austràlia, 2005); ***Meu primeiro contato*** / *Mi primer contacto* (Mari Corrèa y Kumaré Txicao; Brasil, 2005); ***Guatelama: La tierra arrasada*** (José Gaya; Mèxic/Guatemala, 2004); ***Pa' poder que nos den tierra*** (Mauricio Acosta; Colòmbia, 2005); ***Voces del Sahara*** (Javier Pérez i Jesús Álvarez; República Àrabe – Saharàhui, 2005); ***Dulce convivencia*** (Filoteo Gómez Martínez; Mèxic, 2004); ***Darini-Iniciação espiritual xavante*** (Caimi Waiasse; Brasil, 2005); ***Mirando hacia dentro. La militarización en Guerrero*** (Carlos E. Pérez Rojas; Mèxic, 2005).

Com a contrapunt a aquest conjunt d'instants de l'Amèrica actual, es projectarà el film ***Americano*** (2007) de Carlos Ferrand, director de cinema nascut a Perú i resident al Quebec. La història narra el viatge personal d'un cineasta que parteix de la Patagònia, "la Terra del Foc", i arriba al Nunavut, "la Terra del Gel", visitant vells amics. Cada anècdota personal està entreteixida en la història del continent i és mostra de la diversitat de la seva població. La narració de l'autor ens acompanya en aquest viatge i ens convida tant a una reflexió política com a gaudir d'unes imatges plenes de poesia.

PANTALLA HALL

El tercer bloc de la programació del festival pertany a Pantalla Hall, un espai de programació on s'intercalaran projeccions de pel·lícules amb les respectives presentacions dels cineastes, les distribuïdores i els programadors. Pantalla Hall oferirà quatre hores diàries d'intensa programació de manera gratuïta.

Del 14 al 22 de novembre Barcelona acollirà aquesta cita imprescindible per als amants d'un cinema independent, que compta cada any en aquest certamen amb un espai privilegiat per oferir visions del món des de diferents perspectives i en contínua recerca de nous llenguatges.

Per a més informació, contacta amb:

Sonia Uría. suria@suriacomunicacion.com / alt-premsa@cccb.org. + 34 93 209 11 85 / +34 686 639 650.

Lucía Blanco. prensa@suriacomunicacion.com. + 34 93 209 11 85 / + 34 628 75 06 96.

alternativa.cccb.org